

भवन्ति परकृत्तारस्ते ज्ञेयाः प्राकृतेर्न हि ।
 तदिमौ प्राकृतेनेव त्वया ज्ञेयौ प्लवङ्गम ॥ २७ ॥
 गतिचेष्टाविकारैश्च वृपतो भाषितैस्तथा ।
 लक्षयस्व तयोर्भावं दुष्टादुष्टं समाहितः ॥ २८ ॥
 विश्वासेन प्रशंसाभिरिङ्गितैश्च पुनः पुनः ।
 ममैवाभिमुखः स्थित्वा पृच्छ त्वं हरिपुङ्गव ॥ २९ ॥
 प्रयोजनं प्रवेशस्य वनस्यास्य धनुर्धरौ ।
 पृच्छ त्वं वृपसंपन्नौ किं कार्यमिह लिप्सितं ॥ ३० ॥
 शुद्धात्मानौ च यदि तौ पश्यसि प्लवगर्षभ ।
 व्याभाषितैर्वा वृपैर्वा विज्ञेया दुष्टता तयोः ॥ ३१ ॥
 इत्यसौ कपिराजेन संदिष्टो मारुतात्मजः ।
 चकार गमने बुद्धिं यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥ ३२ ॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाण्डे सुग्रीववित्रासा
 नाम प्रथमः सर्गः ॥